



Arrest

nr. 200 367 van 26 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BYUMA loco advocaat S. MICHOLT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pashtou van etnische origine te zijn. U bent geboren op 30 april 1998. U verklaart afkomstig te zijn van het dorp Mostali, gelegen in het district Kama in de provincie Nangarhar.

Uw vader werkte in de school van Zakhel waar hij Dari, Pashtou en Engelse les aan meisjes gaf. Zijn voet werd vier à vijf jaar geleden door de taliban afgekap. Nadat uw vader zijn voet kwijtraakte, ging hij niet meer werken.

Toen u 10 jaar was, begon u naar de school van Qala Akhound te gaan. Na ongeveer drie jaar stopte u met de school omdat u voor uw kreupele vader moest zorgen.

Omwille van een grondconflict had u geen contact met uw twee ooms langs vaderskant en leefde u op het land van uw oom langs moederskant. Drieënhalf à vier jaar geleden vroeg A., uw oom langs vaderskant, een eerste keer aan u om te huwen met zijn dochter F.. Uw vader en u weigerden het huwelijksaanzoek. Ongeveer 10 tot 15 keer deed uw oom dit huwelijksaanzoek. Telkens weigerden jullie. Het laatste aanzoek dateert van 20 à 25 dagen voor uw vertrek. Hierna informeerde uw oom de taliban over u en vertelde hen dat u was opgegroeid en dat u voor hen kon werken.

Vier of vijf dagen nadat u het laatste huwelijksaanzoek weigerde, kwamen de taliban naar uw huis en vroegen uw ouders dat u met hen mee zou gaan. Dit gebeurde misschien drie of vier keer. Telkens zei uw moeder hen dat u niet thuis was.

Hierna besloot u Afghanistan te verlaten. Wanneer u onderweg was naar België, zijn er verschillende dreigbrieven voor u van de taliban bij u thuis toegekomen. Na vier of vierenhalve maand onderweg te zijn geweest kwam u in België aan waar u op 13 oktober 2015 een asielaanvraag indiende.

Ook haalt u aan dat u niet in Afghanistan kunt leven omdat daar taliban en Daesh zitten. U bent bezorgd om uw familie die nog in Afghanistan zit.

U legt volgende documenten neer: een taskara, vier foto's, een enveloppe, een bevestigingsbrief, vier dreigbrieven en een usb-stick met een video die u na afloop van het gehoor op het CGVS terug heeft meegenomen.

Op 8 juli 2016 werd u een beslissing betekend waarbij u voorlopig ter beschikking werd gesteld van de regering omdat u zich verdacht heeft gemaakt aan feiten van aanranding van de eerbaarheid op een 4-jarig jongetje.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er wordt immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring voor het CGVS dd. 10 april 2017 als zou u heel uw leven in het dorp Mostali, gelegen in het district Kama in de provincie Nangarhar hebben verbleven (CGVS, p. 3). Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

In casu moet worden vastgesteld dat u doorheen uw hele asielprocedure drie verschillende woonplaatsen heeft opgegeven.

Eerst verklaarde u in de fiche ingevuld door MINTEH op 12 oktober 2015 dat u woonde in **een appartement in Rahman Mina, gelegen in de wijk Karte Naw in Kabul** (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, adres in land van herkomst of ander land). Later liet u in de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 17 mei 2016 optekenen dat u van uw geboorte tot uw vertrek woonde in **het dorp Qala Akhound, gelegen in het district Kama in de provincie Nangarhar** (verklaring DVZ, punt 10). Tijdens het gehoor op het CGVS dat plaatsvond op 10 april 2017 verklaart u dan weer dat u heel uw leven in **het dorp Mostali, gelegen in het district Kama in de provincie Nangarhar**, heeft gewoond en ontkent u expliciet ooit in Qala Akhound te hebben geleefd (CGVS, p. 3).

Wanneer u op het CGVS gewezen wordt op uw verklaring bij de DVZ, verklaart u dat u niet in Qala Akhound leefde, dat er werd gevraagd waar u was geboren en dat u "Qala Akhound" antwoordde (CGVS, p. 3). Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met het feit dat u op de DVZ liet optekenen dat u in Qala Akhound leefde tot u het land verliet, komt u weerom niet verder dan te stellen dat u daar bent geboren (CGVS, p. 3). Echter, hiermee is bovenstaande tegenstrijdigheid geenszins opgeheven. U heeft bovendien de betreffende verklaring voor akkoord ondertekend en u heeft in het begin van het gehoor op het CGVS nagelaten om eventuele fouten die zouden zijn gemaakt op de DVZ te vermelden (CGVS, p. 2). U stelt er namelijk enkel dat u er niet alles heeft verteld omdat er u werd gezegd het belangrijkste te vertellen (CGVS, p. 2).

Daarenboven zijn er nog verschillende andere vaststellingen waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijf in het dorp Mostali in het district Kama in de provincie Nangarhar tot aan uw vertrek in 2015.

Zo corrigeert u uw antwoord bij twee verschillende herkomstvragen. Op beide vragen begint u namelijk uw antwoord met te stellen dat aan één kant Mostali is, om vervolgens te stellen dat Mostali uw eigen dorp is en dat aan één kant Qala Akhound is (CGVS, p. 6). Zulke versprekingen zijn opmerkelijk.

Tevens zijn uw verklaringen aangaande de **activiteiten van de taliban** in uw verklaarde regio van herkomst uiterst vaag en algemeen. Gevraagd naar wat de taliban er allemaal doen, antwoordt u dat ze 's nachts naar huizen van mensen gaan, mensen verkrachten, stelen en mensen naar hen convoceren (CGVS, p. 19). Wanneer vervolgens gevraagd wordt wie ze verkrachtten, stelt u dat ze mensen die in huis waren verkrachtten (CGVS, p. 19). Hierna wordt u gevraagd om concrete voorbeelden te geven. U antwoordt hierop dat ze het ook in uw dorp deden en dat veel mensen in hun huizen een stok hebben waarmee ze geluid maken om aan te tonen dat ze niet slapen (CGVS, p. 19). Wanneer hierna opnieuw wordt gevraagd om concreet te zijn, om te zeggen wie de taliban verkrachtten in uw dorp en om namen te geven, stelt u dat zelfs als de taliban dit doen, mensen het niet vertellen omdat ze beschaamd zijn (CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u dan weet dat de taliban mensen verkrachten als deze het niet zeggen, stelt u dat u die dingen hoorde (CGVS, p. 19). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ontwijkend antwoord geeft betreffende de vragen over verkrachtingen in uw dorp door de taliban en blijkt dat u uiteindelijk geen enkel concreet voorbeeld hiervan kunt geven. Voor u die heel uw leven in het dorp Mostali zou hebben gewoond is dit zeer vreemd.

Bovendien stelt u dat de taliban 's nachts naar vele huizen gingen wanneer gevraagd wordt of de taliban in uw dorp ook naar andere huizen gingen (CGVS, p. 19). Echter, u weet niet naar welke huizen de taliban exact gingen want u sliep 's nachts en uw vader liet u nooit naar buiten gaan (CGVS, p. 19). Het is zeer opmerkelijk dat de taliban naar vele huizen in het dorp zouden gaan doch dat u die heel uw leven in Mostali zou hebben gewoond, geen enkel voorbeeld hiervan kan geven.

Tevens moet u het antwoord schuldig blijven wanneer u gevraagd wordt naar de namen van talibancommandanten die actief zijn in uw verklaarde regio van herkomst (CGVS, p. 19).

Bovenstaande onwetendheden aangaande de activiteiten van de taliban in het dorp Mostali staan in schril contrast met uw antwoord op de vraag of er de laatste jaren voor uw vertrek aanslagen zijn geweest waarbij de taliban betrokken is geweest. Uw antwoord hierop luidde dat 3 of 4 jaar geleden in Gujra het districtshoofd werd neergeschoten en hierbij gewond raakte, dat een politiemann ook werd beschoten en dat er een hevige overstroming was die 150 huizen in Kama vernielde waarna de PRT vele mensen hielp en onder andere voor dekens zorgde (CGVS, p. 19). Het is zeer vreemd dat u deze twee incidenten met de taliban kunt opsommen die niet in het dorp plaatsvonden doch dat u niets kunt vertellen over wat de taliban met andere dorpelingen van uw verklaarde dorp van herkomst zouden hebben gedaan. Dit laat een ingestudeerde indruk na.

De vaststelling dat u op deze vraag ook een overstroming aanhaalt - een incident waar de taliban voor niets tussen zat - doet ernstig vermoeden dat u uw ingestudeerde kennis wou tentoonspiden.

Een verdere bevestiging dat de kennis die u wel heeft, is ingestudeerd, wordt gevonden in uw verklaringen over de **radiozender Qalam**. Gevraagd sinds wanneer deze zender bestaat, antwoordt u naast de kwestie en stelt u dat ongeveer vijf of zes jaar geleden er een aanval was op het radiostation en dat het daardoor is vernield (CGVS, p. 19). Wanneer hierna wordt gevraagd hoelang het station al open was wanneer het werd vernield, antwoordt u dat u het niet weet omdat u er niet werkte (CGVS, p. 19). Het is opmerkelijk dat u wel weet over de aanval op het Qalam station - een incident dat de internationale pers haalde (zie administratief dossier) - doch niet wanneer dit radiostation dat zich volgens u in het nabijgelegen dorp Kandahari bevond (CGVS, p. 19 ; zie administratief dossier) is opgericht. Des te meer is deze onwetendheid opmerkelijk aangezien deze radiozender pas minder dan één jaar voor de bewuste aanval voor het eerst in de ether is gegaan (zie administratief dossier).

Bovendien stelt u dat er **kuchi's** naar uw verklaarde regio van herkomst komen doch wanneer gevraagd wordt van welke richting ze komen, antwoordt u weerom naast de kwestie door te stellen dat Kama 52 dorpen heeft en dat er stammen zijn van overal die er leven, zoals Khazi, Adrimzi en kuchi (CGVS, p. 20). Nadat de vraag herhaald wordt, verklaart u dat ze meestal van Paktia en die plaatsen komen omdat dat hete gebieden zijn (CGVS, p. 20). Gevraagd naar het seizoen waarin de kuchi's in uw verklaarde regio verblijven, stelt u dat ze er soms niet zijn, maar dat de meesten niet weggaan (CGVS, p. 20). Wanneer wordt gevraagd of de kuchi's in de zomer dan wel in de winter naar uw verklaarde regio komen, stelt u dat ze in de zomer komen (CGVS, p. 20). Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat kuchi's in de winter van Kabul naar verschillende dorpen in uw beweerde regio, waaronder de buurdorpen Qala Akhound, Zakhel en Kundi, komen (zie administratief dossier). Het is zeer vreemd dat u hieromtrent totaal tegengestelde verklaringen aflegt.

Ook ontkent u dat er een **meisjesschool** is in Qala Akhound en stelt u dat de school in Qala Akhound waar u naartoe ging enkel voor jongens was (CGVS, p. 9). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er tijdens uw beweerd verblijf in Kama een meisjesschool was in Qala Akhound (zie administratief dossier). Met deze informatie geconfronteerd, ontkent u dit en begint u verschillende scholen op te sommen (CGVS, p. 9). Wanneer u vervolgens tot tweemaal toe geconfronteerd wordt met de vaststelling dat deze meisjesschool zich zeer dicht bij de jongensschool van Qala Akhound bevindt (zie administratief dossier), ontkent u dit en stelt u dat u sinds 1390 - maart 2011 tot maart 2012 (zie administratief dossier) - slechts twee à drie keer naar Qala Akhound bent gegaan (CGVS, p. 9). Zelfs in dit geval is het vreemd dat u niet zou weten dat er in 2015 een meisjesschool was in Qala Akhound. Het dorp Mostali ligt immers zeer dicht bij het dorp Qala Akhound (zie administratief dossier).

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u tot aan uw vertrek in 2015 in het dorp Mostali, gelegen in het district Kama in de provincie Nangarhar heeft verbleven.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u op het CGVS verklaart nooit in **Kabul** te hebben geleefd en er, buiten een periode van minder dan 15 dagen wanneer u onderweg naar België was, nooit eerder te zijn geweest (CGVS, p. 3 & 4). Ook heeft u geen idee waar in Kabul u die enkele dagen heeft verbleven (CGVS, p. 4). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw verklaarde woonplaats in Kabul tijdens uw allereerste interview (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, adres in land van herkomst of ander land), stelt u dat u er zei dat u naar Kabul werd gebracht en van daar verder en ontkent u ooit in Kabul te hebben geleefd (CGVS, p. 4). Wanneer u hierna geconfronteerd wordt met de vaststelling dat u er een specifiek adres in de stad Kabul heeft gegeven, verklaart u dat u veel bent vergeten, dat u er misschien het exacte adres heeft gegeven naar waar u werd gebracht en stelt u dat u veel problemen in België heeft gehad (CGVS, p. 4). Deze verklaringen weten niet te overtuigen.

Bovendien liet u in de fiche ingevuld door MINTEH op 12 oktober 2015 optekenen dat het adres van uw ouders en uw broers en zus zich in "Kabul, Karte Naw, Rahman Mina" bevindt (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, familie). Wanneer u voor de eerste keer met deze verklaringen wordt geconfronteerd, komt u niet verder dan te stellen dat u het nummer van uw familie kunt geven zodat het CGVS hun locatie kan opsporen en herhaalt u dat u via Kabul naar België kwam (CGVS, p. 4). Wanneer de vraag herhaald wordt geeft u weerom geen verklaring voor uw verklaringen bij MINTEH en stelt u dat uw oudere broer mentale problemen heeft, dat u een jongere zus heeft en dat jullie allen in het dorp leven (CGVS, p. 4). Hierna wordt u erop gewezen dat dit geen verklaring is voor uw verklaringen bij MINTEH (CGVS, p. 4).

Vervolgens stelt u dat de tolk zich heeft vergist en dat het niet uw fout is als de tolk iets verkeerd vertaald heeft (CGVS, p. 4). Deze post factum verklaring wordt niet aanvaard. Immers, u heeft nooit eerder deze mogelijke vertaalfout aangehaald. Bovendien is het onwaarschijnlijk dat de tolk doorheen heel het invullen van deze fiche verschillende keren deze fout zou hebben gemaakt betreffende uw adres en dat van uw familie.

Tevens stelde u in deze fiche dat jullie verhuisden naar Kabul nadat de taliban de rechtervoet van uw vader afsneed (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, motief voor de immigratie naar België). Hiermee geconfronteerd komt u niet verder dan te herhalen dat u door de smokkelaar naar Kabul werd gebracht, dat u er nooit geleefd heeft en dat uw vader er misschien voor andere redenen is geweest maar dat u hierover niets weet aangezien u klein was (CGVS, p. 21). Het simpelweg ontkennen van uw eerste verklaring is onafdoende.

Omwille van het plotse veranderen van uw verblijfplaatsen na het interview bij MINTEH en omwille van de ongeloofwaardigheid aangaande uw verklaarde herkomst uit het district Kama (zie supra) wordt vermoed dat u minstens verschillende jaren voor uw vertrek uit Afghanistan woonachtig was in de hoofdstad Kabul, dat uw familie nog steeds in Kabul verblijft en dat u na uw eerste interview bij MINTEH heeft besloten om uw verklaringen aan te passen zodat u een grotere kans zou maken op bescherming.

Een verdere bevestiging van dit vermoeden wordt gevonden in onderstaande vaststellingen.

Zo ontkent u dat u iemand kent die in Kabul woont en verklaart u op geen enkele manier contact te hebben met iemand die in Kabul leeft (CGVS, p. 5). Wanneer gevraagd wordt of u hiervan zeker bent, bevestigt u dit (CGVS, p. 5). Op het CGVS worden aan u twee facebookfoto's getoond waarvan u telkens verklaart dat u dit bent (CGVS, p. 20 ; zie bijlagen 1 & 2 bij gehoorverslag CGVS). Echter, uit de (beperkte) print van dit facebookprofiel blijkt dat u contact heeft met verschillende personen die in Kabul verblijven. Zo heeft u op deze manier contact met ene "S. K." die in Kabul leeft en met ene "J. A." die aan de universiteit van Kabul heeft gestudeerd (zie bijlagen 1 & 2 bij gehoorverslag CGVS ; zie administratief dossier). Geconfronteerd met de vaststelling dat u via facebook contact heeft met verschillende mensen die in Kabul wonen, stelt u dat u een vriendschapsverzoek aanvaard en dat u dit enkel aanvaard wanneer iemand "likt" wat u deelt (CGVS, p. 20). Echter, hiermee is uw tegenstrijdige verklaring als zou u op geen enkele manier contact hebben met iemand die in Kabul leeft, niet opgeheven. Bovendien moet worden opgemerkt dat het publieke deel van uw facebookprofiel op 3 november 2016 (zie bijlage 2 bij gehoorverslag CGVS) veel uitgebreider was dan het publieke deel van uw facebookprofiel sinds 5 april 2017 (zie bijlage 1 bij gehoorverslag CGVS ; zie administratief dossier). Immers, het recente publieke deel van uw facebookprofiel beperkt zich tot één foto van u (zie administratief dossier). Ook deze vaststelling draagt bij tot het vermoeden dat u uw banden met Kabul verborgen probeert te houden voor de Belgische asielinstanties.

Omwille van bovenstaande vaststellingen wordt besloten dat uw initiële verklaring omtrent uw woonplaats, met name het appartement Rahman Mina, gelegen in de wijk Karte Naw in Kabul (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, adres in land van herkomst of ander land), hoogstwaarschijnlijk de correcte is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat Rahman Mina zich effectief in de hoofdstad Kabul bevindt (zie administratief dossier).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw op het CGVS beweerde regio van herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in het district Kama heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarenboven zijn er nog verschillende vaststellingen te doen die de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas verder bevestigen.

In verband met uw eigen verklaarde problemen met de taliban moet vooreerst worden opgemerkt dat u in de vragenlijst van het CGVS die bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd opgemaakt, liet optekenen dat u in totaal vier dreigbrieven van de taliban heeft ontvangen waarin stond dat u moest

stoppen met school en met de taliban moest gaan samenwerken (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Daarna heeft uw vader u verteld dat u Afghanistan moest verlaten (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Echter, op het CGVS verklaart u dat u vier of vijf dreigbrieven heeft gekregen, dat de eerste dreigbrief werd gezonden toen u reeds onderweg naar België was en dat u geen dreigbrieven heeft ontvangen wanneer u nog in Afghanistan verbleef (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen hieromtrent bij de DVZ, ontkent u er te hebben gezegd dat u dreigbrieven heeft ontvangen toen u nog in Afghanistan was en stelt u dat u er misschien heeft gezegd dat uw vader werd gevraagd om te stoppen met school waarna werd genoteerd dat u werd gevraagd om te stoppen met school (CGVS, p. 13). Deze tegenstrijdigheid raakt de kern van uw asielrelaas en is bijgevolg zwaarwichtig.

Bovendien weet u niet wat er in de door u neergelegde dreigbrieven staat omdat u maar één minuut met uw vader kon spreken (CGVS, p. 13). Deze verklaring voor deze onwetendheid wordt niet aanvaard. Immers, uit de print van uw facebookprofiel blijkt dat u wel degelijk kunt typen in Pashtou en dat u antwoordt wanneer personen commentaar in het Pashtou geven op uw foto's (zie bijlage 2 bij gehoorverslag CGVS). Bijgevolg bent u logischerwijze in staat om de door u neergelegde dreigbrieven van de taliban die in het Pashtou zijn geschreven (zie document 5), zelf te lezen en te begrijpen. Omwille van deze vaststelling is het ook niet aannemelijk als zou u niet kunnen weten of al deze dreigbrieven voor u bestemd zijn (CGVS, p. 13).

Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken.

Hetzelfde dient te worden opgemerkt met betrekking tot de bevestigingsbrief die u neerlegt. Volledigheidshalve moet worden gewezen op het gesolliciteerd karakter van dit document. Het werd immers opgemaakt nadat uw advocaat zei dat u bewijzen moest hebben waarna uw vader deze brief schreef (CGVS, p. 12). Ook uit de vertaling blijkt dat dit document werd opgesteld na uw aankomst in België (document 4).

In verband met de bezoeken van de taliban bij u thuis moet worden opgemerkt dat u hierover nagenoeg niets kunt vertellen. U stelt dat ze misschien drie of vier keer kwamen en u kunt niet vertellen wat de taliban exact tegen uw ouders zeiden omdat u er niet met uw ouders over sprak en ze vertelden het ook niet tegen u (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met de vaststellingen dat u toch iets moet weten, stelt u dat uw ouders u zeiden dat het niet belangrijk is dat u het weet en dat u niet genoeg geld heeft op uw gsm om hen te contacteren (CGVS, p. 18). Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u enkele dagen na deze bezoeken van de taliban Afghanistan heeft verlaten (CGVS, p. 17), is het zeer vreemd dat u niet kunt vertellen over wat de taliban uw ouders exact zeiden.

In verband met uw verklaringen als zou **uw oom langs vaderskant willen dat u huwt met zijn dochter**, moet vooreerst worden opgemerkt dat het vreemd is dat deze oom zou willen dat net u met zijn dochter huwt aangezien jullie voordien geen contact hadden met hen en uw ooms langs vaderskant jullie deel van de gronden weigeren te geven (CGVS, p. 6, 8 & 17).

Tevens moet worden opgemerkt dat u dit asielmotief noch bij MINTEH noch bij de DVZ heeft vermeld (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, motief voor de immigratie naar België ; vragenlijst CGVS, punt 3.5). Geconfronteerd met de vaststelling dat u deze poging tot gedwongen huwelijk door uw oom niet bij de DVZ heeft verteld, stelt u dat die vragen u niet werden gesteld, dat ze vroegen wat het probleem was en dat u er de problemen van uw vader heeft verteld (CGVS, p. 11). Deze verklaring volstaat niet aangezien bij de DVZ werd gevraagd om kort een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Tevens bevestigt u aan het begin van het gehoor op het CGVS dat u bij de DVZ uw belangrijkste vluchtmotieven heeft verteld (CGVS, p. 2). Aangezien u zelf verklaart dat uw vader u naar België zond wanneer uw oom langs vaderskant u probeerde te dwingen te huwen met zijn dochter (CGVS, p. 11), is het heel opmerkelijk dat u dit voor het gehoor op het CGVS nog nooit eerder heeft aangehaald.

Tevens moet worden vastgesteld dat uw ooms langs vaderskant naar de taliban gingen en hen vertelden dat u voor hen kan werken (CGVS, p. 13 & 16).

U vertelt ook dat deze ooms banden hebben met de taliban (CGVS, p. 17). Echter, u weet niet op welke manier ze banden hebben met de taliban (CGVS, p. 17).

*Ook aan uw verklaringen als zou **uw vader een leerkracht zijn geweest en als zou uw vader problemen hebben gekend met de taliban die zijn voet zouden hebben afgehakt**, kan geen geloof worden gehecht.*

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u bij MINTEH verklaarde dat uw vader leerkracht Pashtou was (fiche nietbegeleide minderjarige vreemdeling, motief voor de immigratie naar België), terwijl u op de DVZ en het CGVS verklaart dat uw vader leerkracht Dari, Pashtou en Engels was (vragenlijst CGVS, punt 3.5 ; CGVS, p. 7).

Ook stelt u op het CGVS dat uw vader ongeveer twee, drie of vier jaar leerkracht was in de school van Zakhel en dat hij daarvoor samenwerkte met uw ooms langs vaderskant waar jullie toen nog geen problemen mee hadden en die in winkels werken (CGVS, p. 5 & 7). Ook ontkent u expliciet dat uw vader voor de school van Zakhel op een andere school heeft lesgegeven (CGVS, p. 14). Echter, op de door u neergelegde usb-stick waarvan u verklaart dat hierop een video te zien is waarop uw vader aan het woord is (CGVS, p. 11), stelt de persoon die op deze video aan het woord is dat hij een job had in veel scholen en dat Zakhel de laatste school was (document 6). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze verklaring in de video geeft u aan dat u niet eens de kans heeft gekregen om die video te zien, dat de video naar iemand anders werd gestuurd en dat die persoon het aan u gaf (CGVS, p. 14). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u weet wat er in de door u neergelegde stukken staat en dat uw verklaringen gelijklopend zijn met de door u neergelegde stukken ter staving van uw asielrelaas.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u verklaart dat uw vader geen les meer heeft gegeven nadat hij zijn voet - die door de taliban werd afgekapt - verloor (CGVS, p. 8). Gevraagd of uw vader ook maar één dag hierna nog les gaf, ontkent u dit en stelt u dat hij voor de rest thuis was (CGVS, p. 8). Echter, uit twee van de vier door u neergelegde dreigbrieven blijkt dat uw vader nog als leerkracht zou hebben gewerkt nadat hij kreupel was geworden (document 5, dreigbrieven c en d). Met deze vaststelling geconfronteerd, verklaart u dat het er zo kan zijn geschreven want u weet niets over de brieven (CGVS, p. 13). Deze verklaring wordt niet aanvaard aangezien u zelf Pashtou kan lezen en schrijven (zie supra).

Tevens moet worden vastgesteld dat u in de vragenlijst van het CGVS liet optekenen dat uw vader twee of drie dreigbrieven heeft ontvangen van de taliban (vragenlijst CGVS, punt 3.5), terwijl u op het CGVS stelt niet te weten of uw vader al dan niet dreigbrieven van de taliban heeft ontvangen (CGVS, p. 18). Met uw verklaring op de DVZ geconfronteerd, verklaart u dat u misschien sprak over de brieven die u kreeg (CGVS, p. 18). Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met de vaststelling dat dit niet klopt, stelt u het niet te weten en stelt u dat als u al die dingen zou weten, u alle papieren zou regelen en aan de protection officer zou voorleggen (CGVS, p. 18). Hiermee is uw verklaring in de vragenlijst van het CGVS die op de DVZ werd ingevuld geenszins verklaard.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat u geen enkele document heeft dat kan aantonen dat uw vader leerkracht was (CGVS, p. 13).

Bovendien stelt u dat u en uw familie geen documenten hebben over de ziekenhuisopname van uw vader na de amputatie van zijn voet door de taliban omdat jullie die documenten hebben weggegooid aangezien jullie werden bedreigd en bang waren (CGVS, p. 12). Deze verklaring raakt kant noch wal en wordt niet aanvaard.

Ook de overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw taskara bevat namelijk enkel gegevens betreffende uw identiteit die niet onmiddellijk wordt betwist en kan geenszins aantonen dat u de laatste jaren voor uw aankomst in België in Kama heeft verbleven. In verband met de vier foto's die u neerlegt waarop een man te zien is met een geamputeerde rechtersvoet moet worden opgemerkt dat dit geenszins kan aantonen op welke manier deze man - die volgens u uw vader is (CGVS, p. 11) - zijn voet verloor. De door u neergelegde enveloppe toont louter aan dat u briefwisseling vanuit Afghanistan heeft ontvangen.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 10 april 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2 en 4). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS, p. 21). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Hiermee geconfronteerd bleef u bij uw verklaring heel uw leven in het dorp Mostali, gelegen in het district Kama in de provincie Nangarhar, te hebben geleefd (CGVS, p. 21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op

een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) *juncto* artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”. Verzoeker stelt te volharden dat hij in zijn asielaanvraag in de meest duidelijke bewoording heeft aangegeven dat hij geboren is in Qala Akhound, maar steeds in het dorp Mostali, district Kama, provincie Nangarhar heeft gewoond. Hij benadrukt in dit verband dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om hierover duidelijkheid te scheppen en zeer uitgebreide verklaringen heeft afgelegd omtrent de ligging van zijn dorp en de omgeving ervan. Verzoeker wijst er in dit verband opnieuw op dat Qala Akhound en Mostali twee aangrenzende dorpen zijn. Aangaande zijn verblijf in Karte Naw benadrukt hij nog dat de smokkelaar hem tot daar bracht, waar hij vervolgens 8 à 10 dagen verbleef. Verzoeker meent dan ook dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen louter op basis van het feit dat hij geen geloof hecht aan de verklaringen van verzoeker stelt dat verzoeker niet voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht. Uit het gehoorverslag blijkt evenwel dat hij er alles aan gedaan heeft om duidelijkheid te scheppen omtrent zijn persoonlijke gegevens en zijn asielerlaas, aldus verzoeker.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”. Verzoeker past de verschillende elementen van de definitie van vluchteling toe op zijn situatie. Verzoeker wijst erop dat hij voor zijn leven vreest aangezien hij in zijn land van herkomst gevisseerd wordt door de taliban. Met betrekking tot zijn verblijf voor zijn vertrek uit Afghanistan stelt verzoeker dat de motieven van de bestreden beslissing geen steek houden. Dat hij vage en algemene verklaringen aflegt over de taliban verklaart verzoeker door het feit dat hij toen nog jong was en zijn ouders ervoor gekozen hebben om hem niet op de hoogte te brengen van alle gruwelijkheden van de taliban. Verzoeker meent dan ook dat een analyse van zijn kennis hieromtrent nietszeggend is. Hij benadrukt tevens opnieuw dat hij altijd in Mostali heeft gewoond, maar in Qala Akhound geboren is.

Omtrent zijn verblijf in Kabul onderstreept verzoeker er slechts enkele dagen voor zijn vertrek uit Afghanistan te hebben verbleven, zodat het geen steek houdt dat de commissaris-generaal beweert dat hij daar reeds geruime tijd zou verblijven. Waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijst naar het feit dat verzoeker bevriend is met twee personen uit Kabul op Facebook, merkt verzoeker op dat de commissaris-generaal voorbij gaat aan de manier waarop jongeren sociale media de dag van vandaag gebruiken. Zo heeft verzoeker duidelijk gemaakt dat hij ook vriendschapsverzoeken aanvaardt van personen die hij niet kent, zodat zijn houding hooguit naïef genoemd kan worden, doch geenszins een bewijs vormt dat hij ooit in Kabul zou hebben gewoond.

Verzoeker benadrukt verder dat hij wel degelijk veel heeft meegemaakt, hetgeen een grote impact op hem heeft gehad en wat ertoe leidt dat hij vaak verward is.

Verzoeker voert aan dat het feit dat hij slechts korte tijd naar school is geweest ervoor zorgt dat hij de inhoud van de brieven inderdaad niet kent. Hij kan immers slechts een aantal woorden lezen of schrijven, zo zijn ook zijn reacties op Facebook erg beperkt en beknopt. Verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bovendien de door hem voorgelegde documenten afdoet als vals zonder enig verder onderzoek. Met betrekking tot de bezoeken van de taliban was verzoeker aangewezen op de informatie die zijn ouders hem verschaft hebben, hetgeen evenwel geen details betroffen omdat hij nog jong was.

Dat hij het gedwongen huwelijk met zijn nicht niet vermeld heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken kan niet gelijkgeschakeld worden met een verzwijgen. Zo werd hij tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken immers aangemaand om beknopt te zijn. Verzoeker merkt in dit verband nog op dat de vraag aan het begin van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of het interview goed verlopen is blijkbaar anders geïnterpreteerd wordt door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dan door verzoeker zelf.

Met betrekking tot het beroep van zijn vader erkent verzoeker dat zijn vader inderdaad nog na het voorval met de taliban heeft lesgegeven thuis, maar niet meer op school. Verzoeker vermoedt dan ook dat de dreigbrieven van de taliban naar deze lessen verwijzen. Verzoeker herhaalt dat hij niet weet of zijn vader dreigbrieven heeft gekregen, vermits zijn ouders niet openlijk met hem communiceerden. Verzoeker laakt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met het feit dat ouders in Afghanistan heel anders communiceren met hun kinderen dan dat in België het geval is.

Verzoeker herhaalt door de taliban in Afghanistan te zijn vervolgd en benadrukt dat de Afghaanse autoriteiten niet in staat zijn om bescherming te bieden aan individuen tegen de taliban.

In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*". Na een theoretische uiteenzetting van de respectievelijke wetsbepalingen benadrukt verzoeker dat hij over de Afghaanse nationaliteit beschikt en dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte zijn recente afkomst uit Mostali, district Kama, provincie Nangarhar in twijfel trekt. Verzoeker vervolgt in subsidiaire orde dat zelfs als zijn recente herkomst niet vaststaat, alsnog rekening moet worden gehouden met zijn Afghaanse nationaliteit. Hij hekelt dan ook dat hieromtrent geen motivering is opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoeker citeert uit recente artikelen om de veiligheidssituatie in Afghanistan te illustreren en besluit dat het geweld op dit ogenblik danig grote proporties aanneemt dat er sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict. Verzoeker voegt hier bovendien aan toe dat hij bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan aan zijn lot zal worden overgelaten op de luchthaven van Kabul en als een *de facto* IDP zal worden aanzien. Door een gebrek aan een overeenkomst tussen België en Afghanistan zal verzoeker immers niet als terugkeerder worden beschouwd en zal hij overgeleverd worden aan geweld en gewapende groeperingen. Verzoeker vervolgt dat het onmogelijk zal zijn zich te vestigen en hem verder toegang tot de noodzakelijke basiszorg, waaronder onderwijs en gezondheidszorg zal worden ontzegd, waartoe hij citeert uit enkele rapporten. Niettegenstaande het feit dat verzoeker dient beschouwd te worden als IDP en niet als terugkeerder uit Afghanistan, kan eveneens gewezen worden op de preciaire situatie van terugkeerders, die veelal 'people of concern' uitmaken, aldus verzoeker die nog besluit dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt aan het verzoekschrift volgende stavingstukken: een outprint van de website Aga Khan Development Network (stuk 3), "*UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 19 april 2016 (stuk 4), het artikel "*General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul*" van Ecol.net van 1 februari 2017 (stuk 5), het artikel "*Displacement, The New 21st Century Challenge*" van UNHCR Global Trends, van 9 juni 2013 (stuk 6) en het rapport "*Country Reports on Human Rights Practices – Afghanistan*" van United States Department of State van 3 maart 2017 (stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers verklaringen als zou hij heel zijn leven in het dorp Mostali in het district Kama in de provincie Nangarhar hebben verbleven aangezien (1) hij doorheen de hele asielprocedure drie verschillende woonplaatsen heeft opgegeven, (2) verzoeker zich enkele keren verspreekt waarbij hij begint te antwoorden dat aan één kant Mostali is om vervolgens te stellen dat Mostali zijn eigen dorp is, (3) verzoekers verklaringen omtrent de activiteiten van de taliban in zijn verklaarde regio van herkomst uiterst vaag en algemeen zijn, hetgeen in schril contrast staat met het feit dat hij twee incidenten kan opnoemen die niet in het dorp plaatsvonden en aldus duidt op het ingestudeerd karakter van zijn kennis, (4) ook zijn verklaringen omtrent de radiozender Qalam wijzen op een ingestudeerd karakter, (5) verzoeker vage en zelfs foutieve verklaringen aflegt omtrent de kuchi's die naar zijn regio van herkomst zouden komen en (6) verzoeker, zelfs na confrontatie met andersluidende informatie, blijft ontkennen dat er een meisjesschool is in Qala Akhound; (ii) omwille van verzoekers plotse veranderen van zijn verblijfplaatsen na het interview bij MINTEH en omwille van zijn ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn herkomst uit het district Kama vermoed wordt dat hij minstens verschillende jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan woonachtig was in Kabul en dat zijn familie nog steeds in Kabul verblijft, temeer daar uit verzoekers Facebookprofiel blijkt dat hij contact heeft met verschillende personen die in Kabul verblijven en de vaststelling dat hij zijn Facebookprofiel heeft beperkt er verder op duidt dat hij zijn banden met Kabul verborgen probeert te houden; (iii) er voorts nog verschillende vaststellingen te doen zijn die de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas verder bevestigen, meer bepaald (1) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het tijdstip waarop zijn vader de dreigbrieven van de taliban zou hebben ontvangen, (2) verzoeker geen kennis heeft van de inhoud van de dreigbrieven, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, (3) uit de objectieve informatie blijkt dat documenten in Afghanistan eenvoudig te vervalsen zijn en dit des te meer opgaat voor niet-officiële bronnen zoals dreigbrieven, (4) de bevestigingsbrief eveneens een gesolliciteerd karakter vertoont en (5) verzoeker nagenoeg niets kan vertellen over de bezoeken van de taliban bij hem thuis; (iv) verzoekers verklaringen als zou zijn oom langs vaderszijde willen dat verzoeker huwt met zijn dochter eveneens ongeloofwaardig zijn nu (1) verzoeker verklaarde dat zij voordien geen contact meer hadden met zijn oom langs vaderszijde omwille van een grondconflict, (2) verzoeker dit asielmotief onvermeld liet bij MINTEH en bij de Dienst Vreemdelingenzaken en (3) verzoeker niet weet op welke manier zijn oom banden zou hebben met de taliban; (v) evenmin geloof gehecht kan worden aan verzoekers verklaringen als zou zijn vader een leerkracht zijn geweest en als zou zijn vader problemen hebben gekend met de taliban die zijn voet zouden hebben afgehakt aangezien (1) verzoeker incoherente verklaringen aflegt omtrent de vakken die zijn vader zou doceren, (2) verzoekers verklaringen als zou zijn vader twee, drie of vier jaar leerkracht zijn geweest in een school van Zakhel en voordien met zijn oom samenwerkte in winkels niet in overeenstemming is met de verklaring van een persoon die verzoeker voorlegt door middel van een UBS-stick, (3) uit de dreigbrieven van de taliban blijkt dat verzoekers vader nog als leerkracht zou hebben gewerkt nadat hij kreupel werd, hetgeen niet overeenstemt met verzoekers verklaringen, (4) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of zijn vader al dan niet dreigbrieven heeft ontvangen van de taliban en (5) verzoeker geen enkel document heeft dat kan aantonen dat zijn vader leerkracht was en evenmin documenten heeft over de ziekenhuisopname van zijn vader na de amputatie van zijn voet en (v) de door verzoeker in de loop van de procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, hij wel degelijk in de mogelijkheid is om de materiële motivering te toetsen.

Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoeker kritiek uit op de verschillende weigeringsmotieven en daarbij een poging onderneemt om deze te ontkrachten.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 23 mei 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in het dorp Mostali in het district Kama in de provincie Nangarhar en evenmin geloof gehecht kan worden aan het door verzoeker voorgehouden asielaanvraag.

2.3.2.3.1. Vooreerst merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen gedurende het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als zou hij heel zijn leven in het dorp Mostali in het district Kama in de provincie Nangarhar hebben verbleven (administratief dossier, stuk 5, p. 3).

In zoverre verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat hij heel zijn leven in het dorp Mostali heeft gewoond, doch in Qala Akhound geboren werd – hetgeen een aangrenzend dorp is –, komt hij in wezen niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, waarmee hij niet vermogt afbreuk te doen aan de pertinente overwegingen waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt: ***“In casu moet worden vastgesteld dat u doorheen uw hele asielprocedure drie verschillende woonplaatsen heeft opgegeven. Eerst verklaarde u in de fiche ingevuld door MINTEH op 12 oktober 2015 dat u woonde in een appartement in Rahman Mina, gelegen in de wijk Karte Naw in Kabul (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, adres in land van herkomst of ander land). Later liet u in de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 17 mei 2016 optekenen dat u van uw geboorte tot uw vertrek woonde in het dorp Qala Akhound, gelegen in het district Kama in de provincie Nangarhar (verklaring DVZ, punt 10). Tijdens het gehoor op het CGVS dat plaatsvond op 10 april 2017 verklaart u dan weer dat u heel uw leven in het dorp Mostali, gelegen in het district Kama in de provincie Nangarhar, heeft gewoond en ontkent u expliciet ooit in Qala Akhound te hebben geleefd (CGVS, p. 3). Wanneer u op het CGVS gewezen wordt op uw verklaring bij de DVZ, verklaart u dat u niet in Qala Akhound leefde, dat er werd gevraagd waar u was geboren en dat u “Qala Akhound” antwoordde (CGVS, p. 3). Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met het feit dat u op de DVZ liet optekenen dat u in Qala Akhound leefde tot u het land verliet, komt u weerom niet verder dan te stellen dat u daar bent geboren (CGVS, p. 3). Echter, hiermee is bovenstaande tegenstrijdigheid geenszins opgeheven. U heeft bovendien de betreffende verklaring voor akkoord ondertekend en u heeft in het begin van het gehoor op het CGVS nagelaten om eventuele fouten die zouden zijn gemaakt op de DVZ te vermelden (CGVS, p. 2). U stelt er namelijk enkel dat u er niet alles heeft verteld omdat er u werd gezegd het belangrijkste te vertellen (CGVS, p. 2).”***

Daarnaast dient opgemerkt dat verzoekers verklaringen als zou hij steeds hebben verbleven in het dorp Mostali verder worden ondermijnd door de vaststelling dat hij zich verschillende keren versprekt. Zo verklaart hij gedurende het gehoor bij de situering van de omringende dorpen als volgt: ***“1 kant is Mostali. nee Mostali is mijn eigen dorp. 1 kant is QA. Deh Gazhi. Kando en dan is Zakhel”*** en ***“welk dorp ligt er richting zonsondergang? Een kant dit en aan andere kant is Zakhel. 1 kant is Mostali. Nee dit is Mostali. 1 kant is QA en andere kant is Deh Ghazi.”*** (administratief dossier, stuk 5, p. 6).

Voorts zijn verzoekers verklaringen omtrent de activiteiten van de taliban in zijn verklaarde regio van herkomst uiterst vaag en algemeen, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt: "Tevens zijn uw verklaringen aangaande de **activiteiten van de taliban** in uw verklaarde regio van herkomst uiterst vaag en algemeen. Gevraagd naar wat de taliban er allemaal doen, antwoordt u dat ze 's nachts naar huizen van mensen gaan, mensen verkrachten, stelen en mensen naar hen convoceren (CGVS, p. 19). Wanneer vervolgens gevraagd wordt wie ze verkrachtten, stelt u dat ze mensen die in huis waren verkrachtten (CGVS, p. 19). Hierna wordt u gevraagd om concrete voorbeelden te geven. U antwoordt hierop dat ze het ook in uw dorp deden en dat veel mensen in hun huizen een stok hebben waarmee ze geluid maken om aan te tonen dat ze niet slapen (CGVS, p. 19). Wanneer hierna opnieuw wordt gevraagd om concreet te zijn, om te zeggen wie de taliban verkrachtten in uw dorp en om namen te geven, stelt u dat zelfs als de taliban dit doen, mensen het niet vertellen omdat ze beschaamd zijn (CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u dan weet dat de taliban mensen verkrachten als deze het niet zeggen, stelt u dat u die dingen hoorde (CGVS, p. 19). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ontwijkend antwoord geeft betreffende de vragen over verkrachtingen in uw dorp door de taliban en blijkt dat u uiteindelijk geen enkel concreet voorbeeld hiervan kunt geven. Voor u die heel uw leven in het dorp Mostali zou hebben gewoond is dit zeer vreemd.

Bovendien stelt u dat de taliban 's nachts naar vele huizen gingen wanneer gevraagd wordt of de taliban in uw dorp ook naar andere huizen gingen (CGVS, p. 19). Echter, u weet niet naar welke huizen de taliban exact gingen want u sliep 's nachts en uw vader liet u nooit naar buiten gaan (CGVS, p. 19). Het is zeer opmerkelijk dat de taliban naar vele huizen in het dorp zouden gaan doch dat u die heel uw leven in Mostali zou hebben gewoond, geen enkel voorbeeld hiervan kan geven.

Tevens moet u het antwoord schuldig blijven wanneer u gevraagd wordt naar de namen van talibancommandanten die actief zijn in uw verklaarde regio van herkomst (CGVS, p. 19).

Bovenstaande onwetendheden aangaande de activiteiten van de taliban in het dorp Mostali staan in schril contrast met uw antwoord op de vraag of er de laatste jaren voor uw vertrek aanslagen zijn geweest waarbij de taliban betrokken is geweest. Uw antwoord hierop luidde dat 3 of 4 jaar geleden in Gujra het districtshoofd werd neergeschoten en hierbij gewond raakte, dat een politiemann ook werd beschoten en dat er een hevige overstroming was die 150 huizen in Kama vernielde waarna de PRT vele mensen hielp en onder andere voor dekens zorgde (CGVS, p. 19). Het is zeer vreemd dat u deze twee incidenten met de taliban kunt opsommen die niet in het dorp plaatsvonden doch dat u niets kunt vertellen over wat de taliban met andere dorpelingen van uw verklaarde dorp van herkomst zouden hebben gedaan. Dit laat een ingestudeerde indruk na. De vaststelling dat u op deze vraag ook een overstroming aanhaalt - een incident waar de taliban voor niets tussen zat - doet ernstig vermoeden dat u uw ingestudeerde kennis wou tentoonspreiden." Waar verzoeker er ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen op wijst dat hij nog jong was, slaagt hij er andermaal niet in de Raad te overtuigen. Zo dient te worden opgemerkt dat zelfs van een jeugdig persoon, kan worden verwacht dat hij accurate informatie kan geven over de problemen in zijn dorp en dat hij deze kan beschrijven. Het is niet geloofwaardig dat verzoeker zich geen namen van de talibancommandanten die actief zijn in zijn verklaarde regio van herkomst kan benoemen (administratief dossier, stuk 5, p. 19), noch een concreet voorbeeld kan geven van de verkrachtingen, het convoceren van mensen, de nachtelijke invallen in huizen en het stelen in zijn dorp door de taliban, gebeurtenissen die volgens zijn verklaringen nochtans zouden zijn voorgevallen (administratief dossier, stuk 5, p. 19). Deze gebeurtenissen zijn zo belangrijk dat het niet aannemelijk is dat verzoekers kennis dienaangaande zo beperkt is. Dat zijn ouders ervoor gekozen zouden hebben om hem niet op de hoogte te brengen van alle gruwelijkheden van de taliban, betreft een blote bewering die allerminst verzoekers gebrekkige kennis kan verschonen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) verzoekers verklaringen omtrent de radiozender Qalam wijzen op een ingestudeerd karakter, (ii) verzoeker vage en zelfs foutieve verklaringen aflegt omtrent de kuchi's die naar zijn regio van herkomst zouden komen en (iii) verzoeker, zelfs na confrontatie met andersluidende informatie, blijft ontkennen dat er een meisjesschool is in Qala Akhound. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette asielrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.2.3.2. Daarnaast treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze terecht opmerkt dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers verklaringen als zou hij nooit in Kabul hebben geleefd behoudens de periode van minder dan 15 dagen wanneer hij onderweg was naar België.

Met het louter herhalen van zijn verklaringen dat hij slechts een aantal dagen in Kabul heeft verbleven nadat de smokkelaar hem tot daar bracht, doch hij zelf niets met de stad te maken heeft en er zelfs nooit eerder was geweest en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, vermag verzoeker geen afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing waar pertinent wordt overwogen dat omwille van verzoekers plotse veranderen van zijn verblijfplaatsen na het interview bij MINTEH – waarin hij liet optekenen dat hij voor zijn vertrek samen met zijn familie in Kabul verbleef en zijn ouders, broers en zus zich nog steeds in Kabul, Karte Naw, Rahman Mina bevonden (administratief dossier, stuk 22, fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling) – en omwille van zijn ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn herkomst uit het district Kama, moet worden besloten dat verzoeker zijn banden met Kabul verborgen probeert te houden voor de Belgische asielinstanties.

Voorts merkt de commissaris-generaal op goede gronden op: *“Een verdere bevestiging van dit vermoeden wordt gevonden in onderstaande vaststellingen.*

Zo ontkent u dat u iemand kent die in Kabul woont en verklaart u op geen enkele manier contact te hebben met iemand die in Kabul leeft (CGVS, p. 5). Wanneer gevraagd wordt of u hiervan zeker bent, bevestigt u dit (CGVS, p. 5). Op het CGVS worden aan u twee facebookfoto's getoond waarvan u telkens verklaart dat u dit bent (CGVS, p. 20 ; zie bijlagen 1 & 2 bij gehoorverslag CGVS). Echter, uit de (beperkte) print van dit facebookprofiel blijkt dat u contact heeft met verschillende personen die in Kabul verblijven. Zo heeft u op deze manier contact met ene “S. K.” die in Kabul leeft en met ene “J. A.” die aan de universiteit van Kabul heeft gestudeerd (zie bijlagen 1 & 2 bij gehoorverslag CGVS ; zie administratief dossier). Geconfronteerd met de vaststelling dat u via facebook contact heeft met verschillende mensen die in Kabul wonen, stelt u dat u een vriendschapsverzoek aanvaard en dat u dit enkel aanvaard wanneer iemand “likt” wat u deelt (CGVS, p. 20). Echter, hiermee is uw tegenstrijdige verklaring als zou u op geen enkele manier contact hebben met iemand die in Kabul leeft, niet opgeheven. Bovendien moet worden opgemerkt dat het publieke deel van uw facebookprofiel op 3 november 2016 (zie bijlage 2 bij gehoorverslag CGVS) veel uitgebreider was dan het publieke deel van uw facebookprofiel sinds 5 april 2017 (zie bijlage 1 bij gehoorverslag CGVS ; zie administratief dossier). Immers, het recente publieke deel van uw facebookprofiel beperkt zich tot één foto van u (zie administratief dossier). Ook deze vaststelling draagt bij tot het vermoeden dat u uw banden met Kabul verborgen probeert te houden voor de Belgische asielinstanties.” Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorbij gaat aan de manier waarop jongeren vandaag de dag sociale media gebruiken, brengt hij opnieuw geen valabel argument bij om de voormelde vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht te plaatsen. Er dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker niet enkel de vriendschapsverzoeken aanvaard heeft van S. K. en J. A., doch eveneens reageert op opmerkingen van hen (administratief dossier, map ‘Landeninformatie’, stukken 9-11).

2.3.2.3.3. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

De gebrekkige kennis van verzoeker over zijn beweerde regio van herkomst in samenhang met de foutieve en onjuiste antwoorden op de vele kennisvragen die aan verzoeker gesteld werden verhinderen nog verder geloof te hechten aan zijn beweerde verblijf in het dorp Mostali in het district Kama in de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan.

Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de verklaringen van verzoeker aangaande zijn herkomst en verblijfplaats in het district Kama in de provincie Nangarhar ernstige hiaten, tegenstrijdigheden en zelfs fouten vertonen, zodat zij als begin van bewijs iedere positieve overtuigingskracht ontberen

2.3.2.3.4. Aangezien uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in het dorp Mostali in het district Kama in de provincie Nangarhar heeft verbleven voor zijn komst naar België, kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die hij er zou hebben ondervonden met de taliban. Dit besluit wordt verder ondersteund door de vaststellingen dat (1) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het tijdstip waarop zijn vader de dreigbrieven van de taliban zou hebben ontvangen, (2) verzoeker geen kennis heeft van de inhoud van de dreigbrieven, hoewel zij werden opgesteld in het Pashtou (3) uit de objectieve informatie blijkt dat documenten in Afghanistan eenvoudig te vervalsen zijn en dit des te meer opgaat voor niet-officiële bronnen zoals dreigbrieven, (4) de bevestigingsbrief eveneens een gesolliciteerd karakter vertoont en (5) verzoeker nagenoeg niets kan vertellen over de bezoeken van de taliban bij hem thuis.

Waar verzoeker er ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen nog op wijst dat hij veel heeft meegemaakt, hetgeen een zware impact heeft gehad op hem en hij hierdoor vaak verward is, slaagt hij er andermaal niet in te overtuigen. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtrelaas weer te geven en dat hij nauwkeurige, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Daargelaten verzoekers blote beweringen dienaangaande, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan op generlei wijze blijken dat traumatische ervaringen hem zouden verhinderd hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker tijdens het gehoor in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven. Bovendien werd door verzoeker op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van psychologische problemen waardoor hij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Verzoeker brengt evenmin een medisch attest bij ter staving van zijn beweringen in dit verband.

In zoverre verzoeker nog voorhoudt dat hij slechts een korte tijd naar school is geweest, dat hij enkel een aantal woorden kan lezen en schrijven, doch hij geen volledige brief kan begrijpen en dit ook blijkt uit zijn eerder beperkte en beknopte reacties op Facebook, dient opgemerkt dat hij wederom niet verder komt dan het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk als een dienstig verweer beschouwd kan worden. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker probleemloos diverse documenten ondertekende met een eigen handtekening (bijlage 26, vragenlijst, ontvangstbewijs kopie van de vragenlijst, de bevestiging dat hij de tolk begrijpt, de verklaring die de Belgische autoriteiten de toelating geeft inlichtingen in te winnen, verklaring woonplaatskeuze en ontvangstbewijs), hetgeen zijn bewering dat hij slechts een aantal woorden kan schrijven verder relativeert.

Verzoeker voert aan dat zijn ouders hem niets verteld hebben over de bezoeken van de taliban omdat hij nog jong was en zij hem nog niet volwassen genoeg achtten om met deze problemen om te gaan. De Raad acht het evenwel allerm minst plausibel dat zijn ouders hem – verzoeker was op dat ogenblik 16 à 17 jaar oud – niet zouden hebben ingelicht over de ernst van de bezoeken van de taliban aan hun woning. Te meer nu verzoeker enkele dagen na deze bezoeken van de taliban Afghanistan heeft verlaten (administratief dossier, stuk 5, p. 17). Verzoekers gebrek aan initiatief om informatie te vergaren, relativeert dan ook zijn geschetste vrees. De bewering dat hij onvoldoende geld op zijn gsm heeft om zijn familie te contacteren (administratief dossier, stuk 5, p. 18), kan niet overtuigen aangezien van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn situatie te bekomen om zijn relaas te ondersteunen. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij hiertoe voldoende inspanningen heeft ondernomen.

Verzoeker blijkt er bovendien ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat de voorgelegde dreigbrieven van de taliban en de bevestigingsbrief niet kunnen opwegen tegen de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdige, incoherente en lacuneuze verklaringen van verzoeker omtrent zijn vluchtmotieven en zijn regio van herkomst. De Raad benadrukt in dit verband dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

2.3.2.3.5. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden: ***“In verband met uw verklaringen als zou uw oom langs vaderskant willen dat u huwt met zijn dochter, moet vooreerst worden opgemerkt dat het vreemd is dat deze oom zou willen dat net u met zijn dochter huwt aangezien jullie voordien geen contact hadden met hen en uw ooms langs vaderskant jullie deel van de gronden weigeren te geven (CGVS, p. 6, 8 & 17).***

Tevens moet worden opgemerkt dat u dit asielmotief noch bij MINTEH noch bij de DVZ heeft vermeld (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, motief voor de immigratie naar België ; vragenlijst CGVS, punt 3.5). Geconfronteerd met de vaststelling dat u deze poging tot gedwongen huwelijk door uw oom niet bij de DVZ heeft verteld, stelt u dat die vragen u niet werden gesteld, dat ze vroegen wat het probleem was en dat u er de problemen van uw vader heeft verteld (CGVS, p. 11). Deze verklaring volstaat niet aangezien bij de DVZ werd gevraagd om kort een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Tevens bevestigt u aan het begin van het gehoor op het CGVS dat u bij de DVZ uw belangrijkste vluchtmotieven heeft verteld (CGVS, p. 2). Aangezien u zelf verklaart dat uw vader u naar België zond wanneer uw oom langs vaderskant u probeerde te dwingen te huwen met zijn dochter (CGVS, p. 11), is het heel opmerkelijk dat u dit voor het gehoor op het CGVS nog nooit eerder heeft aangehaald.

Tevens moet worden vastgesteld dat uw ooms langs vaderskant naar de taliban gingen en hen vertelden dat u voor hen kan werken (CGVS, p. 13 & 16). U vertelt ook dat deze ooms banden hebben met de taliban (CGVS, p. 17). Echter, u weet niet op welke manier ze banden hebben met de taliban (CGVS, p. 17).” Waar verzoeker betoogt dat er geen sprake kan zijn van verzwijging omdat hem op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd het kort te houden, waarbij hij later de kans zou krijgen om de details uiteen te zetten en uit de gehoren blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een andere definitie hanteert van details dan kandidaat-vluchtelingen, benadrukt de Raad dat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins ontslaat van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien dient opgemerkt dat het feit dat verzoekers oom langs vaderszijde wilde dat verzoeker met zijn dochter huwde en dat deze oom na verschillende weigeringen aan de taliban ging vertellen dat verzoeker voor hen kan werken overigens geenszins details betreffen, doch essentiële elementen zijn van het vluchtrelaas zodat van verzoeker verwacht mag worden dat hij hieromtrent doorheen de asielprocedure coherente, eensluidende en geloofwaardige verklaringen aflegt en deze ook vermeldt. Dat hij hiertoe niet in staat blijkt te zijn, zoals omstandig wordt toegelicht in de bestreden beslissing, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielaas in ernstige mate.

2.3.2.3.6. Tot slot merkt kan met de commissaris-generaal worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen als zou zijn vader een leerkracht zijn geweest en als zou zijn vader problemen hebben gekend met de taliban die zijn voet zouden hebben afgehakt niet geloofwaardig zijn. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (1) verzoeker incoherente verklaringen aflegt omtrent de vakken die zijn vader zou doceren, (2) verzoekers verklaringen als zou zijn vader twee, drie of vier jaar leerkracht zijn geweest in een school van Zakhel en voordien met zijn oom samenwerkte in winkels niet in overeenstemming is met de verklaring van een persoon die verzoeker voorlegt door middel van een UBS-stick, (3) uit de dreigbrieven van de taliban blijkt dat verzoekers vader nog als leerkracht zou hebben gewerkt nadat hij kreupel werd, hetgeen niet overeenstemt met verzoekers verklaringen, (4) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of zijn vader al dan niet dreigbrieven heeft ontvangen van de taliban en (5) verzoeker geen enkel document heeft dat kan aantonen dat zijn vader leerkracht was, noch over de ziekenhuisopname van zijn vader na de amputatie van zijn voet.

Verzoeker beperkt zich onderhavig verzoekschrift tot het louter herhalen van de door hem afgelegde verklaringen op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn vader leerkracht Dari, Pashtou en Engels was. De Raad benadrukt in dit verband dat het louter vasthouden aan één versie van de tegenstrijdige verklaringen onvoldoende is om de tegenstrijdigheden te herstellen. De bevestiging van een eerder afgelegde verklaring en het bijgevolg impliciet ontkennen van een andere afgelegde verklaring is dan ook geen ernstig verweer om de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties te vergoelijken.

Waar verzoeker voorts nog aanvoert dat zijn vader na het voorval met de taliban nog wel heeft lesgegeven, echter niet meer op een school maar enkel thuis, kan de Raad na lezing van het gehoorverslag slechts vaststellen dat verzoeker zich te dezen bedient van een loutere *post-factum* verklaring die niet de minste steun vindt in zijn verklaringen zoals hij deze in de loop van de administratieve procedure heeft afgelegd. Immers, gedurende het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker als volgt: "Nadat uw vader zijn voet verloor, heeft uw vader daarna nog lesgegeven? Nee, hij was thuis. Dus hij gaf ook maar 1 dag, geen les meer nadat hij zijn voet kwijtraakte? Nee, voor de rest was hij thuis, ik hielp hem en bracht hem hier een daar."(administratief dossier, stuk 5, p. 8). Dergelijke *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, vermag niet de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in dit verband te weerleggen.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij niet weet of zijn vader dreigbrieven heeft ontvangen, beperkt hij zich tot de door hem afgelegde verklaringen op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Er dient herhaald dat het louter herhalen van één versie van de tegenstrijdige verklaringen onvoldoende is om de tegenstrijdigheden te herstellen. Ook met het betoog dat zijn ouders niet openlijk communiceerden met hem en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat de communicatie in Afghanistan anders verloopt dan in België het geval is, brengt verzoeker evenmin een valabel argument bij om de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen te verschonen. Zo kan een eventueel gebrek aan communicatie met zijn ouders immers niet verklaren waarom verzoeker in het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken liet optekenen dat zijn vader twee of drie dreigbrieven van de taliban had ontvangen (administratief dossier, stuk 21).

2.3.2.3.7. Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het poneren van een vrees voor vervolging, het uiten van blote beweringen, het poneren van *post-factum* verklaringen en het bekritiseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.2.3.8. De Raad merkt op dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.2.4. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen.

Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker op generlei wijze aantoont dat hij in Afghanistan om welke reden dan ook en door wie dan ook persoonlijk werd/wordt geviséerd met het oog op vervolging, is de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van beschermingsmogelijkheden *in casu* niet dienstig.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Uit de bestreden beslissing blijkt dat aan de Afgaanse nationaliteit van verzoeker op zich niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij in het dorp Mostali in het district Kama in de provincie Nangarhar heeft verbleven, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerd verblijf in het dorp Mostali in het district Kama in de provincie Nangarhar aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten.

De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. X), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER